

De verwerping van Israël is de verzoening der wereld

Wanneer zette God het volk Israël op aan de kant? Waarom is het zo belangrijk om de plaats van Israël te begrijpen in het programma van God? Het antwoord is de bedeling van genade en de VERZOENING VAN DE WERELD...Het is, of het volk Israël, of de gemeente als het Lichaam van Christus. Daarom lezen we:

“Rom.11:25-26: 25 Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. 26 En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob”.

--verharding voor een deel.....

Opm.: KJV vertaald: “blindness = blindheid”.

--totdat de volheid.....

-- alzo zal geheel Israel zalig worden.....

-- De Verlosser zal uit Sion komen .....

Hier zien we de juiste volgorde. Toen Christus Paulus redde was dat omdat Israël reeds “**voor een deel**” verhard was. Daarna lezen we dat Paulus de bedeling der Genade ontving “**totdat de volheid**”...en aan het einde van deze bedeling, wanneer de gemeente de Heer tegemoet zal gaan in de lucht: “**alzo zal geheel Israël zalig worden**”
De Verlosser zal uit Sion komen.

Wat deed God hier? Hij zette het volk Israël in ongeloof en ongehoorzaamheid ter zijde en riep Paulus om de Heidenen te bedienen.

De nationale rebellie van Israël tegen God was alreeds in gang gezet en er was een “*grote vervolging*” tegen de gemeente te Jeruzalem.

“Hand.8:1: En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood. En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen”.

Paulus, die de leider was van de vervolging, denkt dat zijn getuigenis hem nu misschien zal helpen (Hand.22:19-21).

Maar God werkte op een andere wijze. Nadat Paulus was gered veranderden er dingen. De redding gaat nu naar de Heidenen, *niet door het volk Israël of het koninkrijk op aarde*, maar door hun val. Niet door de prediking van de twaalf apostelen maar door Paulus, onze apostel, en de bedeling der Genade die Christus aan Paulus gaf.

“Rom.11:15: Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld,.....”.

“Rom.11:32: Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn”.

“Ef.2:16: En opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen door het kruis,.....”.

Waarom zijn dan de mensen nog steeds verward over de begintijd van de bediening van Paulus terwijl het Woord van God daarover toch duidelijk is.

Het antwoord daarop is eenvoudig: Het terzijde zetten van Israël en de verzoening van de wereld gebeurde met de bekering van de apostel Paulus in hoofdstuk 9 van het boek Handelingen.

Ontving Paulus de openbaring de verborgenheid in één keer? Nee!

“2Kor.12:1: Te roemen is mij waarlijk niet oorbaar; want ik zal komen tot gezichten en openbaringen des Heeren”.

Wat is dan het verwarrende deel na hoofdstuk 9 van Handelingen.

- Petrus, Jacobus en Johannes de apostelen uit Jeruzalem.
- De brieven Hebreëen tot en met Openbaringen en het evangelie aan de besnijdenis dat een bepaalde tijd van Paulus zijn bediening werd gepredikt.
- Paulus gaat eerst naar de Joden in de synagoge.
- Paulus gebruikt verzen uit het Oude Testament.
- Paulus spreekt over de maaltijd des Heeren.
- Paulus leert aangaande de hoofdbedekking.
- Paulus leert over de geestelijke gaven.

Deze feiten en nog andere hebben velen tot de conclusie gebracht dat er een verschil in bediening moet zijn in de brieven van Paulus en daarom zou men de brieven van Paulus recht moeten snijden.

Het is vanwege vleeselijke redeneren dat we niet altijd in staat zijn om God op Zijn Woord te nemen en de dingen nemen zoals ze geschreven staan.

De belangrijkste kwestie is de bekering van Paulus in Handelingen hoofdstuk 9 en de tijd daarna. Als we lezen vanaf Hand.9:28 zien we veel van de relatie tussen Paulus en de apostelen te Jeruzalem. Het zijn nu de brieven van Paulus, en niet het boek Handelingen, die duidelijk maken dat we zijn leer moeten volgen zoals hij leerde in al de gemeenten.

“1Kor.4:17: Daarom heb ik Timotheus tot u gezonden, die mijn lieve en getrouwe zoon is in den Heere, welke u zal indachtig maken mijn wegen, die in Christus zijn, gelijkterwijs ik alom in alle Gemeenten leer”.

Petrus, Paulus en Israël

Veel mensen begrijpen dat er verschil is tussen het evangelie der genade Gods, dat Christus aan Paulus gaf, en het evangelie van het koninkrijk dat Christus aan de twaalf apostelen gaf toen Hij op aarde was.

De meeste vragen gaan over de periode direct nadat Paulus was gered. De bediening van Petrus, voordat Paulus was gered, was aan het volk Israël en dat betrof Jezus de Messias (Hand.1:6; 2:30,38,39; 3:17:26).

Paulus werd door God gered *met het oog op het feit dat Israël Christus en het koninkrijk verwierp*. De redding van Paulus was het antwoord van God op de steniging van Stéfanus en de vervolging van de gemeente die te Jeruzalem was Hand.8:1-3.

Nu Paulus dus was gered waren de “zegeningen voor de Heidenen”(in het boek Handelingen) niet meer afhankelijk van het al dan niet accepteren van Christus door de Joden.

Dit was wel waar tijdens de bediening van Petrus zoals we dat lezen in:

“ Hand.3:25-26: 25 Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaderen opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zade zullen alle geslachten der aarde gezegend worden. 26 God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelven eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden”.

De bediening van Paulus is geheel anders en Hand.13:46 legt dat goed uit:

“Hand.13:46: Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen”.

Dit vers, en later in het onderwijs van Paulus in Romeinen hoofdstuk 9-11, wordt ons duidelijk gemaakt dat met de bekering van Paulus, in hoofdstuk 9, de belofte van de Geest aan de Heidenen, en de hemelse zegeningen in Christus, niet afhankelijk zijn van Israël als volk of van de Joden in de synagogen. Het is het tegendeel. De Heidenen worden gezegend omdat de Joden, het volk Israël, het Woord van God verwierpen.

“.....doch nademaal gij hetzelfde verstoot, ...ziet, wij keren ons tot de heidenen”.

De bediening van Petrus was dat de zegening van de Heidenen zou komen dóór een bekeerd volk Israël. De bediening van Paulus betekent dat de zegeningen tot de Heidenen komen door de val van Israël.

De bediening van Petrus gaat over de vervulling van de profetie aan zowel het volk Israël als aan de wereld. Paulus ontving rechtstreeks van de opgestane Heer de bedeling der Genade. Paulus predikte Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid.

Israël in het boek Handelingen

Er is veel te zeggen over de positie van het volk Israël en de Joden in de synagoge nadat Paulus was bekeerd. (Ik heb alreeds enige gedachten van mij hierover gedeeld in de studie, zie:

<http://www.gracegospel.eu/Paul-jews.htm> (is in de Engelse taal).

Is het terecht om te leren dat Paulus, nadat hij was gered, een speciale bediening had voor het volk Israël of voor de Joden? Nee!

Is het terecht om te leren dat Paulus, nadat hij was gered, in Hand.9:28, Israël als volk en de Joden nog steeds de eerste waren voor God en dat God hun het aardse koninkrijk aanbood? Nee!

Als we de woorden van Christus, door Paulus, lezen in Rom. hoofdstuk 9-11, zal ons duidelijk worden wat er werkelijk plaats vond. Het zijn de brieven van Paulus die uitleggen wat er gebeurde vanaf de tijd dat Paulus werd gered, totdat het Woord van God compleet was en niet alleen het boek Handelingen.

“Rom.11:7-32: Hetgeen Israel zoekt, dat heeft het niet verkregen..... de uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen zijn verhard geworden..... door hun val..... hun val..... hun vermindering..... Of ik enigszins..... enigen uit hen behouden mocht..... hun verwerping..... de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn..... zijn zij wel vijanden..... Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten.....”.

Vóór de steniging van Stéfanus predikte Petrus dat Christus terug zou komen naar de aarde en dat dat alleen zou plaats vinden als Israël zich als volk bekeerde.

Nadat God Paulus had gered (Hand.9) deed Paulus nimmer een dergelijk aanbod. Paulus bezocht Jeruzalem en de synagoges maar predikte aan hen nimmer de terugkomst van Christus naar de aarde om Zijn koninkrijk op te richten.

De hoofdstukken 1-8, van Handelingen, vertellen ons het verhaal van de val van het volk Israël en de steniging van Stéfanus markeert de crisis.

De hoofdstukken 9-28 van Handelingen vertellen ons het verhaal van het begin van de bedeling der Genade en de relatie tussen Paulus, als de apostel voor de Heidenen, en Petrus, Johannes en Jacobus als apostelen en profeten te Jeruzalem.

Eerst de Jood

Hoe zit het met de befaamde verklaring van Paulus in Rom.1:16:

“Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek”.

Paulus schaamde zich niet voor dit evangelie. Dit is het evangelie der genade dat Christus hem had gegeven. Als we de brieven van Paulus lezen, dus de bedeling der Genade, dan begrijpen we dat redding alleen is gebaseerd op het volbrachte werk van Christus op het kruis. Het is niet meer volgens het geloven en het houden van de wet van Mozes of Christus geloven en Hem volgen in de waterdoop. Nee! Het is enkel en alleen uit genade en door geloof en vergeving der zonden door het bloed van Christus.

De verklaring van Paulus is zeer eenvoudig. Toen Christus het evangelie der Genade aan Paulus had gegeven ging hij EERST naar de Joodse synagoges. Daarom wordt gezegd: “eerst de Jood”.

Dit is één van de meest verkeerd begrepen verzen van Paulus. Aan de ene kant hebben we vele zogenaamde christenen die bijna niets weten betreffende de bedeling der Genade die Christus aan Paulus gaf (Ef.3:1-9). Ze leren vaak dat het evangelie eerst naar de Joden moet gaan. Ze zijn betrokken bij het leren van profetie aangaande de huidige staat van Israël en de wereldpolitiek. Ze realiseren zich niet dat de uitdrukking “eerst de Jood” een uitspraak is die Paulus deed omdat hij eerst naar de synagoges der Joden ging.

(zie mijn studie: <http://www.gracegospel.eu/Paul-jews.htm>) (is in de Engelse taal).

“Eerst de Jood” is een uitdrukking omdat Israël, als volk, een speciale plaats had in het plan van God voor deze aarde. De Joden, of het volk Israël, waren door God verkozen voor een speciaal doel en dat niet omdat ze beter waren dan andere volken op de aarde, maar:

“Deut.4:37: .....omdat Hij uw vaders liefhad, en hun zaad na hen verkoren had, zo heeft Hij u voor Zijn aangezicht door Zijn grote kracht uit Egypte uitgevoerd”.

Eerst de Joden of het volk Israël is omdat volgens Gods plan zij het kanaal van zegen zullen zijn naar de wereld.

“Jes.2:2-3: 2 En het zal geschieden in het laatste der dagen, dat de berg van het huis des HEEREN zal vastgesteld zijn op den top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot denzelven zullen alle heidenen toevloeien. 3 En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem”.

Later lezen we: “.....want de zaligheid is uit de Joden” (Joh.4:22). Dit is vanwege Jezus, geworden uit het zaad van David.

“Gal.4:4: Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;

“Rom.1:3: Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

Zelfs toen Christus op aarde was en Zijn discipelen vertelde dat ze alleen naar het huis Israëls mochten gaan maakte Hij hun duidelijk dat zij NIET vrij van zonde zijn.

*“Matth.10:5-6: 5.....Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen. 6 Maar gaat veel meer heen tot **de verloren schapen van het huis Israels**”.*

“Joh.8:31-34: 31 Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Indien gijlieden in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen; 32 En zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken. 33 Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams zaad, en hebben nooit iemand gediend; hoe zegt Gij dan: Gij zult vrij worden? 34 Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Een iegelijk, die de zonde doet, is een dienstknecht der zonde”.

We leren dus opnieuw uit het Woord van God dat “eerst de Jood” niet betekent dat het zaad van Abraham, de kinderen van het verbond, vrij van zonde zijn en dus geen Redder, of vergeving door het bloed van Christus, nodig hebben.

Paulus en “eerst de Jood”

Aan de andere kant zijn er velen die veel weten over de bedeling der Genade en toch het punt missen betreffende deze passage door dit vers (Rom.1:16) uit de context te nemen.

Ze zeggen dat “eerst de Jood” te maken heeft met een andere bediening of een ander “lichaam” van gelovigen. Ze maken van “eerst de Jood”, een “alleen de Jood” bediening die er in feite niet is. Ze nemen de woorden van Christus, door Paulus geschreven, die gaan over de Joden in het lichaam van Christus, en maken daarvan een andere bediening. **Het gevolg is dat velen denken dat de brieven, zoals die van de Galaten, Romeinen en aan de Korinthiërs, niet voor ons zijn.**

“Eerst de Jood”- gaat over Paulus die in eerste instantie naar de Joden ging om hen de schande van het Kruis te leren. Omdat op het kruis God ons allemaal te schande heeft gemaakt. Eerst de Jood is geen opdracht of bediening die aangeeft dat we de prediking moeten beginnen onder de Joden.

Zelfs nu, onder de (nieuwe) bedeling der Genade, had Christus, door Paulus, veel te zeggen over de Jood in het nieuwe lichaam:

“Rom.3:9: .....Zijn wij uitnemender? Ganselijk niet; want wij hebben te voren beschuldigd beiden Joden en Grieken, dat zij allen onder de zonde zijn”.

“Rom.2:9: Verdrukking en benauwdheid over alle ziel des mensen, die het kwade werkt, eerst van den Jood, en ook van den Griek”.

“Rom.2:17: Zie, gij wordt een Jood genaamd en rust op de wet; en roemt op God”.

“Rom.2:24: Want de Naam van God wordt om uwentwil gelasterd onder de heidenen, gelijk geschreven is”.

“Rom.2:25: Want de besnijdenis is wel nut, indien gij de wet doet; maar indien gij een overtreder der wet zijt, zo is uw besnijdenis voorhuid geworden”.

“Rom.2:28: Want die is niet een Jood, die het in het openbaar is; noch die is de besnijdenis, die het in het openbaar in het vlees is”.

Dit zijn, door alle generaties heen, harde woorden voor het Joodse volk. Dit zijn niet de woorden van Paulus maar woorden van Christus, niettemin werd Paulus voor velen een vijand van het Joodse volk en velen zagen hem als degene die het fundament heeft gelegd voor de zogenoemde christenheid. Maar hij was hun vijand niet! Zelfs de Joden die uit de synagoge kwamen, omdat ze begrepen dat niemand gerechtvaardigd kan worden door de werken der Wet, moesten weten dat er in het nieuwe lichaam geen verschil meer is tussen Jood en Heiden en allen voor God gelijk zijn.

“Hand.13:38-39: 38 Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt; 39 En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt”.

“Ef.2:14-18: 14 Want Hij is onze vrede, Die deze beiden één gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende, 15 Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelve tot één nieuwen mens zou scheppen, vrede makende; 16 En opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende. 17 En komende, heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd u, die verre waart, en dien, die nabij waren. 18 Want door Hem hebben wij beiden den toegang door een Geest tot den Vader”.

Paulus en de synagogen

Teneinde de werkelijke betekenis te begrijpen van “EERST DE JOOD” moeten we terug gaan naar het Woord van God en God op Zijn Woord nemen.

“Hand.15:21: Want Mozes heeft er van oude tijden in elke stad, die hem prediken, en hij wordt op elken sabbat in de synagogen gelezen”.

Hand.9:20 te Damascus – Hand.13:5 te Salamis – Hand.13:14: te Antiochië in Pisidië – Hand.14:1: te Iconium – Hand.17:2: te Thessalonica – Hand.17:10: te Berea – Hand.18:4: te Korinthe – Hand.18:19: te Efeze.

“Hand.17:17: Hij handelde dan in de synagoge met de Joden, en met degenen, die godsdienstig waren, en op de markt alle dagen met degenen, die hem voorkwamen”.

“Hand.13:46: Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelve des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen”.

“Rom.3:1-3: 1 Welk is dan het voordeel van den Jood? Of welk is de nuttigheid der besnijdenis? 2 Vele in alle manier; want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd. 3 Want wat is het, al zijn sommigen ongelovig geweest? Zal hun ongelovigheid het geloof van God te niet doen?”.

In die tijd werd het Woord van God iedere Sabbat in de synagogen der Joden gelezen en NIET in de Griekse tempels. De reden om daar het eerst naar toe te gaan was: *“Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden”.*

Dit alles geeft een duidelijk licht op Rom.1:16. Paulus leert niet dat het evangelie op continue basis eerst naar de Joden gezonden moest worden, want we lezen in dezelfde brief:

“Rom.10:12-13: 12 Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen. 13 Want een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden”.

De woorden in Rom.11:7 en 25 geven ons voldoende informatie dat Paulus op dat moment begreep dat God Israël, als volk, reeds had verhard.

“Rom.11:7: Wat dan? Hetgeen Israel zoekt, dat heeft het niet verkregen; maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen zijn verhard geworden”.

“Rom.11:25: Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn”.

Het evangelie van Paulus, in de synagogen, was vanaf het begin van zijn bediening direct en duidelijk en had niets te maken met belofes aangaande het aardse koninkrijk zoals de twaalf apostelen, voor hem, dat wel deden.

De prediking van Paulus in de synagogen was:

“Hand.13:38-41: 38 Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt; 39 En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt. 40 Ziet dan toe, dat over ulieden niet kome, hetgeen gezegd is in de profeten: 41 Ziet, gij verachters, en verwondert u, en verdwijnt; want Ik werk een werk in uw dagen, een werk, hetwelk gij niet zult geloven, zo het u iemand verhaalt”.

Paulus en de Heidenen

Terwijl Paulus eerst de Joden in de synagogen bezocht predikte hij ook tot de Heidenen.

“Rom.1:13-16: 13 Doch ik wil niet, dat u onbekend zij, broeders, dat ik menigmaal voorgenomen heb tot u te komen (en ben tot nog toe verhinderd geweest), opdat ik ook onder u enige vrucht zou hebben, gelijk als ook onder de andere heidenen. 14 Beiden Grieken en Barbaren, beiden wijzen en onwijzen ben ik een schuldenaar. 15 Alzo hetgeen in mij is, dat is volvaardig, om u ook, die te Rome zijt, het Evangelie te verkondigen. 16 Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek”.

Wat Paulus hier zegt is dat hij zich niet schaamt om, met het evangelie, naar de Heidenen te Rome te gaan, *“want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft”.*

Paulus predikte het goede nieuws betreffende Christus **eerst tot de Jood**, maar dezelfde Paulus predikte hetzelfde goede nieuws te Rome.

Hetzelfde evangelie van Christus dat Paulus eerst tot de Jood predikte ging eveneens naar de Grieken en de Barbaren. (in die tijd was iemand die geen Griek was Barbaar genoemd).

Rom.1:16: *“....**eerst de Jood**....”* – als we dat in het licht van de context lezen dan is dat niet in conflict met de rest van de brief aan de Romeinen.

Degenen die deze passage *“....**eerst de Jood**....”* gebruiken om de Joodse prioriteit te leren missen één van de basislessen van het boek Romeinen: namelijk dat er, wat God aangaat,

geen onderscheid meer is tussen Jood en Heiden en dat beide nu op gelijke wijze tot God moeten naderen als gevallen zonen van Adam.

Het grote motief voor zendingswerk onder de Joden, in deze bedeling van genade, is aan ons gegeven, en dat niet in Rom.1:16 maar in Rom.11:30-33:

“30 Want gelijkerwijs ook gijlieden eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door dezer ongehoorzaamheid; 31 Alzo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geweest, opdat ook zij door uw barmhartigheid zouden barmhartigheid verkrijgen. 32 Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn. 33 O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen”!

Ten einde het begin van de bediening van Paulus te begrijpen is het belangrijk om de openbaring der verborgenheid, die Christus aan Paulus heeft gegeven, te kennen.

Er zijn sommigen die overal verschillen zien. Ze nemen de voornaamste “leerbrieven”, zoals Romeinen, Korinthiërs, Galaten aan de ene kant en Efeziërs, Filippenzen en Kolossenzen aan de andere kant.

Openbaarde Christus alles in één keer aan Paulus of in meerdere openbaringen? Laat ons kijken wat de Schrift daar over te zeggen heeft:

“Hand.26:16: Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u nog zal verschijnen”.

“Hand.22:17-18: 17 En het gebeurde mij, als ik te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was; 18 En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: .....”.

“2Kor.12:1: Te roemen is mij waarlijk niet oorbaar; want ik zal komen tot gezichten en openbaringen des Heeren”.

*“2Kor.12:7: En opdat ik mij door de **uitnemendheid der openbaringen** niet zou verheffen, zo is mij gegeven een scherpe doorn in het vlees, ...”.*